

der en hel Del Fremgang, og for denne Fremgang vil jeg takke den højtærede Indenrigsminister.

Da jeg saa nævnedes disse Navne, sagde den højtærede Minister — og her maa jeg ligesom mit Partis Ordfører sige, at jeg tror, at han er i god Tro og udtaler en oprigtig Anerkendelse —, at der er slet ikke Tale om, at disse store Selskaber, som disse Mænd staar i nær Forbindelse med, har haft deres Udbytte af Krigsforholdene; med andre Ord, han vilde hævde, at det var fuldstændig uegennyttigt, at de havde ofret sig for det danske Samfund. Jeg vil sige dertil, at det kan den højtærede Minister godt tro, og jeg kan ogsaa godt tænke mig, at han under disse Forhandlinger, hvor han har staaet med Statsmyndigheden bag sig, og hvor han, som han siger, har tyunget disse Truster til at være bærende overfor Samfundsudviklingen i de vanskelige Tider, kan have den Tro, at det er lykkedes ham fuldstændig at spænde disse for Samfundets Vogn, men det kan ogsaa tænkes — og adskillige Ting tyder paa det —, at disse Selskaber, som disse Mænd staar i Forbindelse med, under det Arbejde, de har været med til, har faaet deres Del af den rige Pengestrøm, der er kommet over vort Land. Det er jo velkendt, at Aktierne i dette Selskab: Ballin og Sønner, i Dag staar i over 600, og at Aktierne i det Selskab, som er sammensluttet med det for nu at udgøre et stort Læder- og Skotøjsindustrielskab, staar i 500, saa at det er sikkert nok, at samtidig med, at alt dette er foregaaet, har disse Selskaber haft en rivende økonomisk Udvikling. Det viser Figura godt nok. Det behøver jo ikke at betyde, at disse enkelte Mænd personlig har villet gøre sig Fordel, men Forholdene har stillet sig saaledes som nævnt, og jeg forstaar ikke, som mit Partis ærede Ordfører sagde, hvorfor man er saa ømfindtlig, naar dette er blevet nævnt, medens man samtidig ikke vil yde Anerkendelse til dem, der af langt ringere Midler har bragt langt betydeligere Ofre. Jeg hørte nok, at den højtærede Indenrigsminister sammen med det ærede Medlem fra Bogense (Gunnar Fog-Petersen) brugte stærke Udtryk om mig. Jeg skal lade disse stærke Udtryk ligge; jeg har før hørt stærke Udtryk brugt om Mennesker, det staar man over, der bliver ingenting forandret ved, at der bruges stærke Udtryk. Det, det kommer an paa, er, om det, som har været fremført, har nogen Værdi, og her er jeg i det heldige Tilfælde, at jeg kan pege paa, at disse faa

økonomiske Betragtninger, jeg gjorde gældende, har fremkaldt to saa vægtige Bidrag som den højtærede Indenrigsministers Tale i Aftes og mit Partis Ordførers Tale i Dag, saa at denne Finanslovdebat er blevet præget af betydelige politiske Betragtninger. Den højtærede Konseilspræsident begyndte sin Tale med, at han ingen Anledning fandt til at udtale noget politisk Program, men vi har alligevel faaet udtalt Regeringens politiske Program gennem den højtærede Indenrigsministers Mund.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg vil haabe, at noget af den Optimisme, som altsaa vi 3 hver fra sin Side nærer angaaende Fremtidens Samfund, maa gaa i Opfyldelse, og at det maa styrke Arbejdsevenen hos os alle herinde; saaledes at det kan lykkes os at føre vort Land og vort Folk fremad mod en gryende Dag.

Borghjerg: Det forekommer mig, at det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) tog noget unødigt voldsomt paa den stilfærdige Henstilling til Partierne og til deres Repræsentanter i det udvidede Ministerium, som jeg forleden havde fremsat, nemlig om en Valglovsrevision allerede før det forestaaende Valg. Saadan en voldsom Kraft i det ydre er jo ikke altid et Tegn paa indre Styrke; en saa hurtig, næsten brutal Offensiv har man jo set Eksempler paa under Krigen — blandt andet nylig i et Balkanland —, hvor denne Offensiv meget hurtigt er blevet til en mindre stærk Defensiv, en uholdbar Defensiv. Skulde den Voldsomhed ikke noget komme af, at den maa ske var nødvendig? Jeg saa samtidig med denne voldsomme Afvisning fra det ærede Medlem fra Assens en Udtalelse i et af de store Venstreblade, „Næstved Tidende“, der ganske sluttede sig til min Tanke om en saadan Valglovsrevision. Var det da nødvendigt saa hurtigt og saa stærkt at afskære al Forhandling mellem Partierne derom? Jeg fik næsten den Tanke, at det var nødvendigt (Klaus Berntsen nikker). Det ærede Medlem fra Assens nikker. Det var altsaa nødvendigt, det var et Tegn paa indre Svaghed. Min Henstilling har jo fundet velvillig Modtagelse baade fra det konservative Folkeparti og fra det radikale Partis Side, fra det ærede Medlem fra Skanderborg (R. Rasmussen). Jeg beklager, at den ikke fandt lige saa velvilligt Øre hos det ærede Medlem fra Assens. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde talt om de Fristelser, der forelaa her under den sidste politiske Situation, og han gav mig og mit